

Offentlig spanking

- det var, hvad 43 af DIF's specialforbunds delegerede i Idrættens Hus blev udsat for af idrætsforskeren og provokatøren Claus Bøje på børne- og ungdomsårs mødet i februar.

Af Erik Juul

“Det lo de meget af den aften der”, er en strofe fra popgruppen Gnags’ Safari-sang, og det var netop, hvad man gjorde på børne- og ungdomsårs mødet. Den til lejligheden inviterede Claus Bøje sad i panel til debataften i bedste Højlund-Forsamlingshus stil og proklamerede fra start, at han har forbudt sine børn at melde sig ind i en idrætsforening; af den simple grund, at han har en del af ansvaret for deres velbefindende.

Specielt gik han i rette med foreningernes totalt manglende fornemmelse for børns alsidige kropslige udvikling. At man de fleste steder blot træner børn, som var de små voksne, hvor specialisering i kraft af ensidige bevægelser, løbemønstre og andre træningsdoktriner er hver eneste dags ensidige kost-dosis. Velbekomme!

Claus Bøje tvivlede ligeledes på, om idrætsklubberne med deres manglende “sociale omfavning”, men til gengæld autoritære styring og følelsesmæssige kulde formår at stimulere børn og unges evner som kreative, skabende og spændende hele mennesker.

Salen sydede på det tidspunkt af al-

le stemningsvarianter, fra grin til frådende raseri. Et indlæg fra rækkerne om, at DIF’s medlemstal trods alle fortrædeligheder dog er stigende, kom retur med svaret. “Det tror pokker, når jeres statistiske materiale efterhånden tager børnene op af kuvøserne”. Den stod uimodsagt.

Elitedyrkning, hvor børns værdi som mennesker kun måles efter det olympiske motto: “Hurtigere, højere, længere” med præstations maximeringens barometer i hånden skubber mængder af børn væk fra klubberne. Det er der en lang række institutioner, der allerede har fundet ud af, bl.a. fritidshjem, ungdomsklubber og div. interesseorganisationer - de bugner af børn og idrætsaktiviteter.

Man kan så hævde, at som de unge vokser til, kan det være udmærket med denne fordybelse og perfektionering af en idræt, hvis blot der stadig er kvalitative alternativer samt tid og plads ved faciliteterne til dem, der ikke kan eller ønsker at være spændt efter det aldrig tilfredsstillende resultatlokomotiv. Men det er der bare ikke! Klubberne er skåret til efter nøjagtig den samme pyramidale feterende skabelon, og det koster i disse år mange specialforbund (specielt holdidrætterne fodbold og håndbold) tusindvis af medlemmer.

Claus Bøje havde dog også roser med til forsamlingen. “Alene afholdelsen af et sådant årsmøde er et skred i den tidligere så stivstikkede organisation”. Som afslutning opfordrede han de delegerede til at blive bølgebrydere og forlade deres pindsvine-positioner for at tænke og handle mere alsidigt og spændende i deres tid med børnene.

Som et lille kuriosum i dette mangfoldighedens ærinde tyder svenske undersøgelser blandt tennisspillere netop på, at de spillere, som i barndommen opnåede at gøre sig alsidige bevægelseserfaringer, senere opnåede de bedste tennismæssige resultater.

Idræt med holdning

Før debatten havde fransk/danskeren og sociologen Dominique Bouchet ændret sit foredrags oplæg fra: “Hvorfor skal børn dyrke idræt” til “Hvorfor skal idrætten dyrke børn”. En af hans pointer var, at nutidens børn, som drukner i passive kulturtilbud fra TV, radio, video og blade, skal lære at udtrykke sig selv. Det er de voksnes opgave at lære børnene at svømme i disse tilbud. Det gør man ved at lade de unge opdage, opleve og høre om voksnes holdninger og værdier. Dermed ikke sagt, at børn og unge skal være som os eller leve deres liv på vores måde. Men vi kan med vores argumenter og handlinger give dem noget, som de aktivt kan forholde sig til. Altså, de skal ikke blot lære en bevægelse, men også om bevægelsen. “Samtalen” skal med ind i idrætten. Dermed gav foredragsholderen en diskret cadeau midt i DIF’s højborg til de folkelige idrætsorganisationer, som ialtfald i ord og nedskrevet form bekender sig til den oplysende idræt. Her er idræt midlet, men målet er noget højere almen menneskeligt. Han foretrak klart en elite med holdning og ryggrad fremfor en marionet elite, der kun er til præstation.

Dominique Bouchet fortalte ligeledes, at ungdommen opfatter de nuværende organisationer som kedelige. At de unge alt for ofte møder standardiserede og afvisende svar på deres og

Tema: Børn og unge

tidens nye spørgsmål. At Klods Hans i virkeligheden burde være Danmarks nationalhelt. "Jo, for Klods Hans kan altid finde på noget, bruger nye muligheder og kombinerer, så han når længst. Så I må finde på nye organisationsformer, skabe plads til ideer og projekter, tænke anderledes; - tænk i børns tarv".

Sådan gør vi

Fra DBTU fortalte Per Madsen, der ind imellem svinger et cricketbat i Glostrup, om et interessant udvalg ved navn "bredde og klubudviklingsudvalget", der skal arbejde på at fremme trivsel i klubberne. Det er nemlig ikke noget problem at få børn til at spille bordtennis, men at få dem til at blive i klubberne er en helt anden sag.

Arrangementet med lokale puslingetræf har dog været den helt store succes. De har indholdsmæssigt bestået af meget andet end bordtennis ex.vis orienteringsløb med små opgaveposter, svømmehal, leget med faldskærm, lavet stunt, snobrød over gløder. Her var det ud over børnenes begejstring dejligt at se tidligere trætte og udslidte ledere suse rundt som børn igen.

I det seneste par år er der også blevet udviklet og mangfoldiggjort mange spændende bortennislege og øvelser til brug i klubber og på trænerkurser.

Man har med støtte fra DIF's midler til børnetilpasset udstyr (som DCF jo også fik Kanga del i) sat et stort mini-bordtennisprojekt i gang i 21 klubber. Her havde der dog i nogle klubber været problemer med at få styring og kommunikation til at gå op i en højere enhed med projektets idé. Men i de klubber, hvor lederne magtede at "omfavne" projektet, kunne man fortælle om, at tidligere frafald på 70 % fra dengang børnene blev trænet som små voksne, nu var faldet til 13 %!

Håndbold

Fra DHF's børneudvalg, der er sideordnet ungdomsudvalget, talte

Steen Hjort om mini-håndboldprojektet og problemerne med at vinde genklang på skolerne, når ordet "håndbold" blev nævnt.

Mini-håndboldprojektet har meget karakter af en slags "idræt på tværs", hvor børns leg og glæde ved kropslig udfoldelse er omdrejningspunktet. Når der så ind mellem spilles håndbold, er det et langt stykke hen ad vejen efter børnenes regler, det foregår. Det er ikke noget problem for børnene - kun for de voksne! Forældrene får ligeledes at vide, at man ikke ønsker disse belønninger med 5 kr. pr. mål, du laver.

Etableringen af en "attraktiv-forening", hvor forældre og børn bringes sammen til fælles oplevelser som udflugter, matador/ludoaften, små konkurrencer, skovture o.lign. er også en del af projektets mål.

Dansk Arbejder Idræt

DAI gjorde rede for et enkelt stående pilotprojekt, de havde lavet i samarbejde med den lokale idrætsforening i Valby. Her kunne børn i de omkransende boligområder gratis prøve de idrætsgrene, de havde lyst til i en weekend. Børnene skulle i skemaform krydse af, hvad de gerne ville prøve. Det var her kendetegnende, at alle 1500 børn valgte flere idrætsgrene. Senere blev det så fulgt op med et tilbud om, at man for billige penge kunne gå til sin favorit-idræt.

B & U Sport

Fra Danmarks Radios B&U sportsafdeling gav Finn Albrechslund en orientering krydret med filmeksempler. Der er ingen tvivl om, at B&U her har ramt plet, det kan simpelthen aflæses på seertallene, som næsten slår Bamse og Kyllingen og yderligere dokumenteres i rapporten: "De skulle hellere sende en børnekamp".

I et par indlæg i den korte debat bagefter mente nogle dog, at man burde skildre et bredere perspektiv af børns idrætsudfoldelse og ikke kun fokusere på de enkelte specialfor-

bunds børnestjerner. B&U sport-chefen argumenterede med, at udsendelserne skulle "bære" i 50 min., og det kunne ikke ske uden konkurrence. Det mente andre dog blot var et spørgsmål om filmholdets fantasi og vilje. Der både kæmpes og udspilles store dramaer på andre planer end kransekagens top. En undersøgelse, som filmholdet selv havde foretaget, viste da også, at udsendelsen om Handicap-idræt havde været den mest populære. Den indeholdt "almindelige" børns utraditionelle lege-konkurrencer garneret med en del personlige interviews.

Til sidst fortalte Finn Albrechslund, at man ønskede at komme omkring alle DIF's specialforbund, men ikke alle havde svaret tilbage!

Når turen kommer til DCF, bør ungdomsudvalget nok på forhånd have overvejet et strategisk udspil, så det gennemsendte filmhold ialtfald får mulighed for at skildre de elementer, som vi lægger vægt på i cricketsamfundet.

Team Danmark overraskede

Søndag talte Team Danmarks chefkonsulent Niels Chr. Holmstrøm og gav, for nogle overraskende, støtte til de alsidige og eksperimenterende vinde, der blæste m.h.t. børns idrætsudfoldelse. Bl.a. hæftede han sig ved, at de "halvfabrikata", som Team Danmark modtager fra specialforbundene i skikkelse af 15-18 årige sportstalenter i dag er dårligere forberedt end for 3-4 år siden. "En del af de unge virker udbrændte, muligvis som følge af for tidlig specialisering. Børn får tit ikke mulighed for at lege idræt længe nok".

Ved udgangen

Man lo som sagt aftenen før over en idrætsprovokatørs påstande om børns tarv og over hans manglende indsigt i foreningernes fortræffeligheder.

- Fornemmede man, at smilene var stivnet lidt?